

IV. Opis programu studiów

3. KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	M#1-S1-WP-104
Nazwa przedmiotu	Rysunek Odręczny
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Free Hand Drawing
Obowiązuje od roku akademickiego	2020/2021

USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	WZORNICTWO PRZEMYSŁOWE
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	studia stacjonarne
Zakres	wszystkie
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Technologii Mechanicznej i Metrologii
Koordynator przedmiotu	mgr inż. arch. Małgorzata Wijas
Zatwierdził	

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	przedmiot kierunkowy
Status przedmiotu	obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	semestr 1
Wymagania wstępne	
Egzamin (TAK/NIE)	NIE
Liczba punktów ECTS	3

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium
Liczba godzin w semestrze			45		

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Ma podstawową wiedzę związaną z projektowaniem, prototypowaniem i technologią wytwarzania w zakresie wzornictwa przemysłowego.	WP1_W25
	W02	Ma podstawową wiedzę dotyczącą projektowania w zakresie pokrewnych dyscyplin: architektury wnętrz, komunikacji wizualnej, wystawiennictwa, projektowania mebla, projektowania form przemysłowych, tworzenia nowych wzorów przemysłowych i wzorów unikatowych, projektowania przestrzennego.	WP1_W26
	W03	Zna i rozumie rozwój oraz historię osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych oraz technik pomocniczych w obszarze wzornictwa przemysłowego.	WP1_W29
	W04	Zna i studiuje publikacje i materiały związane z zagadnieniami w zakresie wzornictwa przemysłowego i unikatowego projektowania i prototypowania.	WP1_W30
	W05	Zna ogólny zakres problematyki związanej z technologiami projektowania, wytwarzania, symulacji i prototypowania stosowanymi we wzornictwie przemysłowym.	WP1_W33
	W06	Posiada świadomość rozwoju w zakresie technik, materiałów i technologii stosowanych we wzornictwie przemysłowym.	WP1_W34
	W07	Zna zależności pomiędzy koncepcją rozwiązania projektowego i jej realizacją w zakresie podstawowych technologii i technik wytwarzania.	WP1_W36
Umiejętności	U01	Potrafi realizować własne koncepcje projektowe, konstrukcyjne i technologiczne w zakresie wzornictwa przemysłowego, dotyczące szeroko rozumianego otoczenia człowieka, by tworzony wzór przemysłowy był „przyjazny” człowiekowi.	WP1-U23
	U02	Posiada umiejętność formułowania, werbalnego przekazania, logicznego argumentowania własnych idei projektowych, konstrukcyjnych i technik wytwarzania, ściśle związanych z opracowywaną dokumentacją techniczną nowego wzoru przemysłowego.	WP1_U24
	U03	Umie świadomie posługiwać się narzędziami warsztatu projektowego i konstrukcyjnego w zakresie przekazu graficznego i prezentacji.	WP1_U25
	U04	Potrafi dokonać wyboru właściwej techniki przekazu i realizacji zadania dotyczącego projektowanego wzoru przemysłowego.	WP1_U27

	U05	Ma umiejętność podejmowania samodzielnych decyzji o metodzie realizacji projektu w zakresie tworzenia i opracowywania nowego wzoru przemysłowego.	WP1_U28
	U06	Jest przygotowany do współdziałania w zespole projektantów zajmujących się nowym rozwiązaniem w zakresie wzornictwa przemysłowego.	WP1_U29
	U07	Posiada umiejętności do wykorzystania rysunku projektowego w ramach pracy nad nowym wzorem przemysłowym.	WP1_U31
	U08	Wykorzystując rysunek prezentacyjny potrafi przedstawić koncepcję nowego wzoru przemysłowego.	WP1_U32
	U09	Potrafi śledzić ciągły rozwój technik przekazu projektowego i ćwiczyć umiejętność ich wykorzystania w procesie ciągłego samorozwoju, jak również potrafi je zaadoptować w trakcie pracy nad projektem z zakresu wzornictwa przemysłowego.	WP1_U34
	U10	Posiada doświadczenie w tworzeniu własnych koncepcji projektowych i wzorów przemysłowych, wynikających z rozumienia potrzeb społecznych, zmian cywilizacyjnych i kulturowych, by nowe wzory przemysłowe spełniały stawiane im wymagania.	WP1_U35
	U11	Tworząc nowy wzór przemysłowy, potrafi odpowiedzieć projektowo na potrzeby użytkownika, uwarunkowania funkcjonalne, materiałowe i technologiczne.	WP1_U36
	U12	Posiada umiejętność sporządzenia opisu projektu nowego wzoru przemysłowego oraz innych opracowań, ze wskazaniem różnych źródeł, inspiracji, kontekstów.	WP1_U38
	U13	Zna formy zachowań i potrafi publicznie zaprezentować projekt wzoru przemysłowego, wykorzystując różnorodne środki prezentacji i promocji nowych produktów.	WP1_U40
Kompetencje społeczne	K01	Ma zdolność konstruktywnej krytyki prac z dziedziny wzornictwa przemysłowego, przy czym potrafi dostrzec aspekty etyczne i społeczne związane z wykonywaniem zawodu projektanta, w tym jego wpływ na środowisko.	WP1_K10
	K02	Ma umiejętności efektywnego komunikowania się, prowadzenia negocjacji oraz organizacji i przygotowania pracy w ramach wspólnych projektów w zakresie wzornictwa przemysłowego.	WP1_K11

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć*	Treści programowe
laboratorium	1. Przyswajanie wiadomości ogólnych o rysunku jako dziedzinie sztuk plastycznych, jego możliwościach technicznych i artystycznych.
	2. Studia z natury i rysunek z wyobraźni, przygotowanie do traktowania rysunku jako podstawy rozwoju świadomości twórczej i punktu wyjścia każdej kreacji artystycznej.
	3. Podstawy rysunku artystycznego: - dwuwymiarowość rysunku - pojęcie kompozycji, jej rodzaje oraz znaczenie konturu w kompozycji. - walory liniarne w rysunku i znaczenie kreski - światłocien rysunku. Czerń i biel jako podstawowe środki wyrazu. - budowa trzeciego wymiaru, zagadnienie perspektywy w rysunku. - zagadnienie waloru, znaczenie planu i waloru w rysunku. - kontrast graficzny w rysunku. Opozycja jasne – ciemne.
	4. Warsztat rysunkowy - Różnorodne techniki rysunkowe, wybór techniki w zależności od problemu plastycznego stanowiącego przedmiot ćwiczeń.

*) zostawić tylko realizowane formy zajęć

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01- W07						Korekty, Zaliczenie laboratoriów na podstawie wykonywanych zadań.
U01- U13						Korekty, Zaliczenie laboratoriów na podstawie wykonywanych zadań.
K01- K02						Obserwacja postawy studenta podczas ćwiczeń laboratoryjnych.

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć*	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
laboratorium	zaliczenie z oceną	Obecność na zajęciach laboratoryjnych. Oddanie kompletu prac rysunkowych.

*) zostawić tylko realizowane formy zajęć

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS							
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta					Jednostka
		W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów			45			h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)			2			h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	47					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,9					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	28					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	1,1					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	75					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	3					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	3					

LITERATURA

1. Anders H., Problemuy koloru w malarstwie, CBWA, Warszawa 1970.
2. Bammes G., Anatomia człowieka. Przewodnik dla artystów, PZWL, Warszawa 1995.
3. Csorba T., O rysowaniu, WSiP, Warszawa 1979.
4. Franzblau W., Gałek M., Uruszczak M. Podstawy rysunku architektonicznego. Atropos, Kraków 2008.
5. Gill R. Zasady rysunku realistycznego. Galaktyka, Łódź 2002.
6. Hornung D., Kolor. Kurs dla artystów i projektantów, Universitas, Kraków 2009.
7. Lam W. Malarstwo. PWN, Warszawa-Poznań, 1963.
8. Parramon J. M., Jak rysować postacie, Galaktyka, Łódź 1995.
9. Parramon J. M., Kolor w malarstwie, WSiP, Warszawa 1995.
10. Parramon J.M., Calbo M.. Perspektywa w rysunku i malarstwie. WSiP, Warszawa 1993.

11. Parramon J.M.. Rysunek artystyczny, WSiP, Warszawa, 1993.
12. Pignatti T. Historia rysunku. Arkady, Warszawa, 2006.
13. Roliński F., Perspektywa odręczna. Teoria i praktyka. Arkady, Warszawa 1962.
14. Rysunek odręczny dla architektów krajobrazu. SGGW, Warszawa, 2003.
15. Samujło H., Samujło J., Rysunek techniczny i odręczny w budownictwie, Arkady, Warszawa 1977.
16. Sheybal S. Podstawowe wiadomości o rzutach geometrycznych i perspektywie malarskiej. PWN, Warszawa, 1963.
17. Słownik Terminologii Sztuk Pięknych, PWN, Warszawa, 1976.
18. Teissig K. Techniki rysunku. WAiF, Warszawa, 1982.
19. Werner J., Podstawy technologii malarstwa i grafiki, PWN, Warszawa-Kraków 1985.
20. Witwicki W. Najprostsze zadania z perspektywy malarskiej. WiedzaZawód-Kultura, Kraków 1950.
21. Wojciechowski L. . Dokumentacja budowlana – rysunek budowlany. WSiP, Warszawa 1995.
22. Zawada E. Nauka rysunku. Park Edukacja, Bielsko-Biała 2007.
23. Zell M., Kurs rysunku architektonicznego, ABE, Warszawa 2008.
24. Architekturo-projektna grafika. Metodyczni wskazówki. Nacjonalnyj Uniwersytet „Lwowska Politechnika”.